

Punta Centolo

Refuxio de aves mariñas

- **Ornitoloxía**
- **Medio Mariño**
- **Botánica**
- **Xeoloxía**

Localización: Illa de Ons
Coordenadas: 42.39891, -8.92184

Este punto é zona de cría das aves mariñas máis emblemáticas do Parque Nacional. Ademais, conta cunha espectacular vista da illa de Sálvora e de todo o litoral.

Este recóndito lugar é unha das principais zonas de cría de dúas das aves mariñas máis abundantes e representativas do PN, o corvo mariño cristado (*Phalacrocorax aristotelis*) e a gaivota patiamarela (*Larus michahellis*). O acceso a esta zona atópase restrinxido durante o período de nidificación das aves, que abarca dende o 1 de febreiro ata o 31 de agosto.

Para a observación

Corvo mariño cristado

O seu nome ven da cresta ou "moño" de plumas que loce durante a época nupcial (entre febreiro e maio).

De estilizada figura, cor negra e con iridiscencias verdes, esta ave mariña concéntrase en rochedos e zonas de repouso na costa das illas para secar a súa plumaxe. Desprázanse voando ao ras da auga buscando bancos de agullas (Belone belone) e outros peixes, que constitúen o seu alimento, que captura mergullándose se baixo as augas.

Chegar a punta Centolo significa camiñar entre toxos, breixos e silvas, mais sempre co océano Atlántico de fondo. Este espectacular mirador, situado no extremo norte da illa, ofrécenos unhas das mellores panorámicas do litoral, coa illa de Sálvora e a vila de Ribeira ao fondo, e coa ría de Arousa e a península do Grove que parecen poder tocarse coa man.

Descrición

Máis sobre · Aves mariñas

Pódense contar por miles as aves que nidifican ou buscan refuxio nos acantilados das Illas Atlánticas. Estas aves obteñen o seu alimento no mar, polo que a súa evolución viuse condicionada polo medio mariño.

Sen dúbida algunha, esta biodiversidade de aviar constitúe unha das xoias máis importantes e mellor coñecidas das Illas Atlánticas. Estas aves presentan numerosas adaptacións para desenvolverse no medio mariño, como glándulas desalinizadoras, plumaxe impermeable, patas palmeadas, etc. Entre elas destacan como nidificantes a gaivota patiamarela, o corvo mariño cristado, a gaivota escura, a pardela cincenta e o paíño europeo.

flotes desde Punta Centolo

A colonia de cormorán mariño cristado das Illas Atlánticas, con preto de 1.000 parellas reproductoras, constitúe unha das máis grandes desta especie en todo o mundo. No entanto, isto non impide que vira drásticamente reducida a súa poboación nas illas nos últimos anos.

Gaivota patiamarela

Outra das aves mariñas emblema do Parque Nacional é a fermosa gaivota patiamarela. De plumaxe branca e gris prata e patas amarelas, é habitual vela xogando co vento, ou agochada na vexetación baixa dos cantís durante a nidificación, entre maio e agosto.

Estas aves son monógamas e comparten todas as tarefas da crianza, incluíndo a incubación dos ovos —entre 1 e 3—, a busca de alimento e a protección das crías fronte aos posibles predadores. As crías non comezan a voar ata despois dunhas 6 semanas. tras as cales, deberán sobrevivir soas.

Pardela-bafear

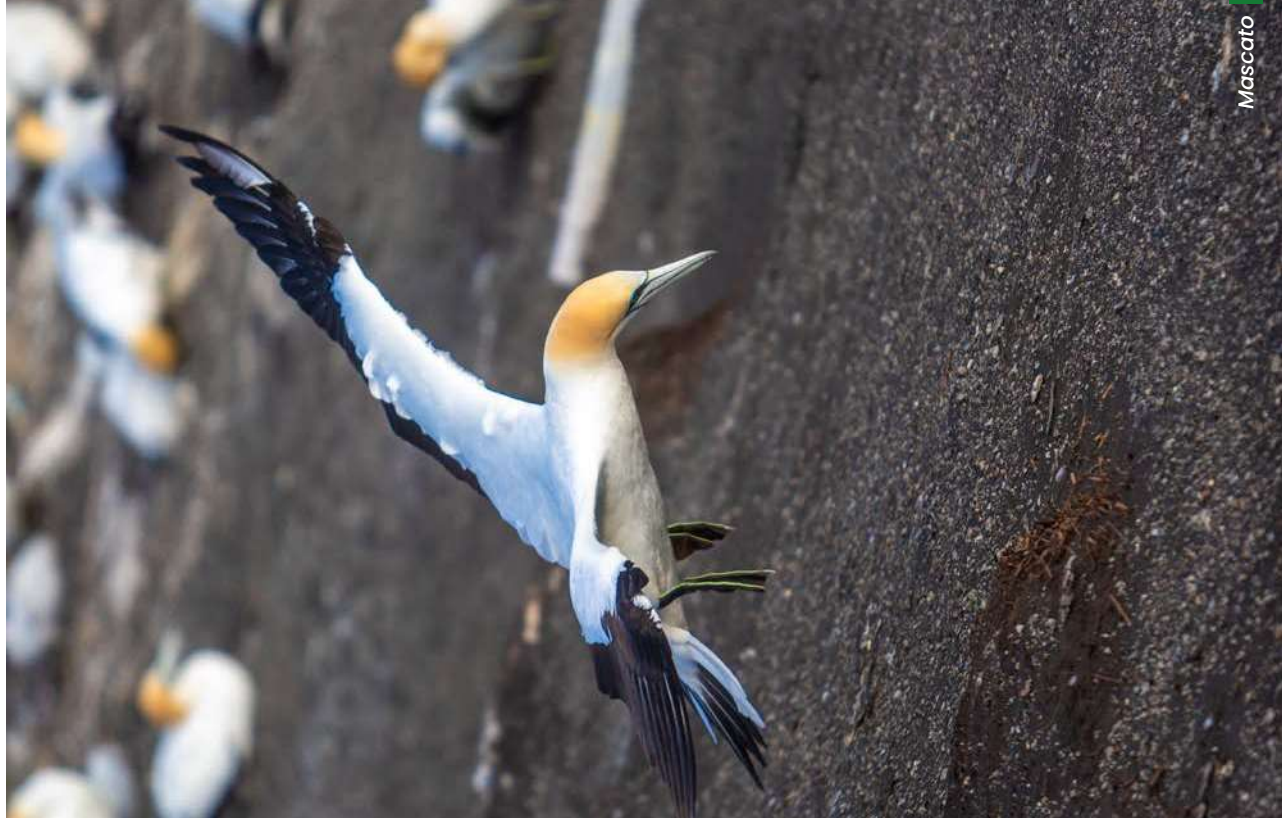

Corvo Mariño

💡 Máis sobre

Un mergullador nato

O corvo mariño cristado constitúe, sen dúbida, un dos exemplos máis espectaculares de adaptación ao medio mariño que existen na natureza. Entre as adaptacións evolutivas máis impresionantes desta especie, destacan os seus ollos, que posúen unha membrana externa (nictitante) que actúa a modo de lente de mergullo, o que lle proporciona unha magnífica visibilidade baixo a auga; o seu pico ganchudo e afiado para evitar que se lle escapen as presas; unhas patas largas e palmeadas unidas por membranas que actúan a modo de aletas, e un deseño filiforme do seu corpo que lle permite desprazarse con sorprendente velocidade baixo a auga. Ademais, o seu largo e flexible pescozo permítille rastrexar nos ocios entre as rochas en busca de presas ao tempo que lle proporciona a potencia necesaria para impulsar a cabeza e arponear ás súas vítimas.

Mascato